

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljskih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Madrid 16. Kakor poročajo listi, uvede vlada — posredovanjem francoskega poslanika — danes v Washingtonu pogajanja za sklep miru. Amerikanska vlada soglašala z špansko v tem, naj se povprašajo Kubanci potom plebiscita, kake vladne oblike si žele. Španska bi vsprejela tako odločitev. Vlada želi, da bi se ujetniki v Santiago sprovodi domov na nevtralnih ladijah in ne na ameriških.

London 16. Reuterjeva pisarna javlja iz New-Yorka dne 15. t. m.: Amerikanska in španska vojska pred Santiago sti ostali v svojih pozicijah, ker so na obeh straneh nenadejano navstale težkoče v pogajanju za kapitulacijo.

Washington 16. Po daljši konferenci s predsednikom Mae Kinleyem je izjavil državni tajnik Alger, da Amerikani ne dovoli zahtevi Špancev v Santiago de Cuba, da bi smeli nesti orožje seboj.

Washington 16. Ker Amerikani nočejo dovoliti Špancem v Santiago, da bi vzeli saboj orožje, je naprosil general Toral, naj se orožja odposljejo na Špansko hkratu z vojniki. Tudi to so odklonili Amerikani. Državni tajnik Alger je odgovoril po večerajšnji konferenci s predsednikom Mae Kinleyem, da se v nobenem slučaju ne privoli v drugo koncesijo, nego v to, da se španski vojaki vrnejo na Špansko.

Washington 16. Do 1. ure zjutraj je bila vlada brez vesti od generala Schafterja o predaji Santiaga. Na podlagi večerajšnje konference je dobil general Shafter obvestilo, da vlado Zjedinjenih držav more zadovoljiti le brezpogojna predaja Torala.

Washington 16. ob 9. uri 20 min. predpoludne. Vlada naznanja nastopno po javnih lepkih: »Pred Santiago de Cuba. Španci so se udali. Podrobnosti slede. Shafter.«

Washington 17. Vojni svet, ki se je sešel danes, je izrekel menenje, da treba napasti Puertriceo ter odposlati brodovje admirala Watsona na španska obrežja.

Madrid 17. Tu sodijo jako pesemistiško glede na sklep miru. Zahteve Amerikanov so tako ogromne, da so znatno zmanjšale nado do miru.

Madrid 17. Uradna brzjavka iz Portorico naznanja, da se je v jedni mestnih utrdeb dogodila grozna eksplozija, ker se je vnelo 150 zabojev streljiva. 14 topničarjev je mrtvih, mnogo ranjenih.

Washington 17. Španci so zapustili Santiago danes ob 9. uri dopoludne. Vse vojaštvo se povrne v Španijo, častniki obdrže orožje. Poveljnik Špancev je bil pooblaščen, da vzame seboj vojaške arhive pokrajine, ki se je predala Amerikanom. Španska vojska je odšla vsami vojaškimi častmi. Vseh vojakov, ki se vračajo v domovino, je 24.000.

Nauheim (v pokrajini Hessen) 16. Cesarica Elizabeta je dospela sem danes zjutraj zgodaj. Vreme je krasno. Vse mesto je praznično odičeno.

Budimpešta 16. Blagajnik pupilnega urada v Aradu, Ivana Krivani, je zbežal, poneverivši kakih 300.000 gld. pupilskega denarja. Boje se pa, da pridejo še druga poneverjenja na dan. Krivani je živel kakor velik gospod. Na vse strani, tudi v Ameriko, so poslali brzjavk, da bi zasačili zločincea.

Cetinje 16. Včeraj je knez vsprejel mnogoštevilno deputacijo meščanov iz Berana (turških podanikov), ki so mu predložili spomenico s prošnjo,

da bi se Beran in okolica priklopila Črnogori in bi se tako storil konec vednim sporom na meji. Knez je pazno poslušal deputacijo in je svetoval proslcem, naj bodo mirni in pokorni sultanu, kateri da si je vzel k sreči njih stvar. Glede želja, izraženih v spomenici, je rekel knez, da on ne more storiti ničesar, da pa obvesti o tem vse velevalosti.

Zemun 19. V neki noči leta 1879 je bil tu na javni cesti ubit industrijec Stefan Pantelić in naslednjega dne so pogrešali tudi nekega kapitana paroplovne družbe. Takrat so zaprli brate Elijo in Pavla Buzića, ker sta bila na sumu. Toda niso jima mogli dokazati ničesar in izpustili so ju zopet na svobodo. Elija je umrl že pred leti; Pavel pa je stopil v službo v jedni tukajšnjih lekarn. Te dni pa je bil Buzić toli nepreviden, da je zaupal tovarišu, službojučemu v isti lekarni, da sta on in brat leta 1879 najprej ubila in oropala rečenega kapitana in potem — da se znebita vsake priče — sta ubila še Pantelića. Tako je prišla stvar na dan. Pavla Buzića so zaprli.

Zadar 16. V Sinju je bilo danes ob 3 uri 35 m. popol. občutiti lahek sunek. V Trilju pa so bili 4 sunki, od katerih je bil jeden močan, drugi pa lahki. Zadnji sunek je bil ob 5 uri 20 m. pop.

Krakov 16. Danes so se nadaljevale razprave radi zadnjih izgrediv. Obtoženci so bili obsojeni na kazni od 4 do 5 mesecev. Isti so večinom dninarji, ki so izjavili, da so jih ptuji delavci hujskali na izgrede proti Židom (?).

Pariz 16. Zaslíšavanje Esterhazyja je trajalo do 7. ure zvečer. Po dovršenem zaslíšavanju so ga izpustili na svobodo.

Ischl 16. Danes se je tu vršila slavnost velicipedistov, ki se je završila veliko bakljado. Navzoči so bili Njegovo Veličanstvo cesar, nadvojvodinja Marija Valerija in nadvojvoda Salvator. Vreme je bilo krasno. Cesar se je zahvalil na tem činu udanosti.

Dunaj 16. Danes je bilo ministersko posvetovanje, na katerem so se bavili splošnim notranjem položajem političnim.

Dunaj 16. Minister trgovine, dr. Baernreither, je odšel danes v Prago.

Rim 17. Danes je podpisal kralj dekrete, katerimi se odpravlja obsedno stanje po nekaterih pokrajinah. Prve dni avgusta se utegne povsodi odpraviti obsedno stanje.

Turin 17. Na ožji volitvi za prvi kolegij je bil tu izvoljen socialist De Amicis. Ta izid je napravil v Rimu velik utis.

Rim 17. Vse vesti, ki se širijo o slabem zdravju papeževem, so izmišljene. Sv. Oče je danes daroval sv. mašo, potem je vsprejel kardinala Mocennija in je predsedoval zboru kardinalov.

Carigrad 17. Državni tajnik nemških pošt, pl. Podbielski, je bil danes vsprejet od sultana. Podbielski se je obvestil o organizaciji turške pošte in brzjava z ozirom na namerovano popotovanje nemškega cesarja Viljelma II. v sveto deželo. Prihod cesarja v Palestino je določen za 17. dan oktobra.

Carigrad 17. Zastopniki Angleške, Francije, Italije in Rusije so odobrili večeraj predlog admirala, poveljnikov evropskih brodovij v krečanskem vodovju, da je del dohodkov na carinah zapleniti za pokritje stroškov nove uprave na Kreti. Poročilo mešane komisije za vprašanje mornarskih taks

še ni podpisano, ker se je pokazala potreba z ozirom na nekatere jako važne točke, da se poslaniki snidejo.

V lapidarnem zlogu!

Petek, dne 15. julija 1898. po Kristovem rojstvu, smo imeli v Trstu zopet dan, ki je zaslužil, da ga opomemo radeče v svojem koledarju. Črno bi bila seveda primernejša barva za take dogodke, toda radeče je bolj kričeče in »pada« bolj v oči. A dogodke, kakoršni so bili oni minolega petka v seji mestnega sveta tržaškega treba markantno beležiti — ad perpetuam memoriam.

Ni da bi rekli, da so nas ti dogodki presestetili kakor si bodi. Bog ne daj! Saj to niso bili družnega nego pojavi starih programov, starih tradicij, starega čustvovanja, starih simpatij in stare mržnje na jedni, ter — starih grehov in zamud na drugi strani. To, kar se je dogodilo minoli petek v naši »dragi« — in kako dragi! — mestni dvorani, to in slično se pojavlja vsako toliko. Včasih plameni očitno, včasih se skriva zubelj, ali nikdar ne neha tleti pod lupino. Cesar je polno sree, to mora dobiti duška, to mora prekipevati. Sree ni stroj, ki deluje le takrat, kadar hočemo mi; v njem je notranja elementarna sila, ki ne pozna diplomtizovanja, ko se je razvnel ta tajinstveni, najčudnejši del človeškega organizma.

Sree jih je prevladalo minolega petka, vzkipelo je v njih in govorili so nam v lapidarnem zlogu o odnošajih v Trstu.

Rekapitulujmo na kratko! To je potrebno, da malec popolnimo, oziroma popravimo prvo poročilo, ki smo je spisali v naglici, v prvi hip, za sobotno izdanje.

Svetovalec Dollenz je urgiral rešitev svojega predloga za proslavo cesarjevega jubileja prekrščenjem Corsa, te glavne prometne žile prvega trgovinskega emporija Avstrije. Z galerije doli mu je donel buren aplavz od onega dela prebivalstva, ki še čuti avstrijsko. Kajti treba poudariti, v pravo prvega poročila in bolje umevanje poznejih dogodkov, da je bilo že začetkom na galeriji občinstva, ki ni čutilo — avstrijsko.

Ker so gospodje v zbornici navajeni videti na galeriji le svoje »mlade gospode«, so jih seveda to pot osupnile ovacije na galeriji: avstrijskemu Trstu.

Mej tem je prihajala pomoč »rudečim« na galeriji. Hrup je postajal vedno večji: velika večina je vsklikala »Živio« Avstriji, manjina je kričala — različno.

Naš gospod župan pa je bister mož in je takoj razumel neprijetnost situacije za one, katerim je prišel Dolenčev predlog navskriž. Razumel je situacijo in pogodil je najprimernejšo rešitev. Dal je izprazniti galerijo in magistratni slugi so tako točno izvršili ta ukaz, da je patrijotična večina morala z galerije, radeč pa so mogli ostati, kjer so bili.

Zrak na galeriji je bil torej »ščiščen«. Župan je hotel nadaljevati sejo po dnevnem redu. Tedaj pa se je oglasil svet. Alojzij Goriup, da je opozoril župana, da galerija ni prazna. Občinstvo na galeriji je jelo kričati: viva il quarantotto, viva i liberali, viva i defensori della libertà, viva Benussi itd.

Ker se torej to občinstvo, katerega so potrebovali gospodje v zbornici, ni hotelo odstraniti, ali mi bi rekli, ako bi bili zlobni: gledé katerega je bilo določeno že poprej, da se ne odstrani, ni ostalo gospodu županu družega, nego, da je zopet dovolil vstop na galerijo.

V tem hipu še le je skočil g. svet. Goriup po koneu in je protestoval najenergičneje proti temu, da se je patrijotični del občinstva zapodil z galerije, drugi del pa ne. Zajedno je zahteval gosp. Goriup, da se njegov protest zabeleži v zapisnik.

Tako se je torej zgodilo v seji minolega petka, ko se je odklonil Dolenčev predlog za proslavo jubileja najdobrohotnejega vladarja, kateremu je Trst dolžan vse — kar je. Ti dogodki nam govorijo v lapidarnem zlogu.

Sedaj pa par besed o puhlem izgovoru županovem, zakaj da ne kaže, da bi Corso prekrstili imenom Njeg. Veličanstva. Menil je, da ljudstvo bi vsejedno govorilo le »Corso«! O najivnosti! Od kedaj poznajo gospoda ta pomislek? Koliko delov mesta so že oni prekrstili, nadevši jim italijanska imena, da-si jih ljudstvo še danes imenuje prvotnim slovanskim imenom. Tako n. pr. »Golavka«, »potok«, »na vagi« itd.?! Ali naj samo za proslavo jubileja Frana Josipa velja tak pomislek?! G. župan naj vzame le patent na ta njegov — izgovor!!

Vreden pendant že označenemu dejstvu, da je patrijotični del občinstva moral zapustiti galerijo, drugi del pa ne, je pa dejstvo, da so v isti seji, ko se je odklonila nujnost predloga za proslavo jubileja cesarjevega, pripoznali nujnost predloga za podporo — regati!!

Ali nam ne govori to v lapidarnem zlogu?!

Dalje. »Indipendente« je pisal v soboto, da je Corso jedna najgrših ulic, da bode imeli lepših in primernih ulic, ki naj bi nosile ime cesarjevo, n. pr. proti sv. Andreju, ko se zazida tisti kraj, ali pa tam, kjer je zdaj — staro mesto!! Kdo naj ne čuti ironije, sarkazma in zlobe, ki zvene iz teh opazk? Predno se zazida kraj proti sv. Andreju, ali predno se podre sedanje staro mesto in bodo tam nove hiše, minejo morda desetletja. Ali hočejo ta gospoda čez 15 ali 20 let praznovati cesarjev jubilej?! Očividno je torej, da so to le izgovori, da ne bi storili ničesar, kakor so se tudi ob zaključku deželne zbornice spretno izognili neprijetni jim dolžnosti, da bi storili, kar so storili vsi drugi deželni zbori: da bi se spominjali jubileja svojega lastnega vladarja!!

In list, ki je — po domače povedano — toli drzno norce bril iz toli slovesnega in vzvišenega povoda, ta list se je bahal v najpozitivnejši obliki, da soglašajo žnjim tudi vladni krogi!!

Ta trditev »Indipendentova« je toli nečuvna, toli neverjetna in gorostasna, da so dotični krogi neizogibno dolžni, podati javnosti pojasnila! To pa tem bolj, ker je vladni zastopnik takoj zapustil dvorano, čim je nehal govoriti gospod Dollenz, da torej isti ni bil navzoč, ko so se godili opisani nečuvni prizori.

Ti dogodki govorijo v lapidarnem zlogu. Toda mi jih nismo opisali zato, ker se hočemo predslavljanju tu kakor čuvarji državne misli, saj so v to poprej poklicani — drugi nego mi!! Napisali smo pa to, ker se v teh dogodkih zreali tudi naše položaje, ker so oni živli, ki morejo uprizarjati take dogodke, naši nasprotniki, katerim smo izročeni na milost in nemilost. Dejstvom, da se morejo vršiti take stvari in ob takih prilikah brez najmanjšega protesta od merodavne strani, je pač fotografirano označeno, česa imamo pričakovati in se bati mi siromaki, ki nimamo na svoji strani družega, nego Boga in svoje — sveto pravo!

Shod „Krščansko-socijalne zveze“

v Dolini 13. julija 1898.

Takoj po blagoslovu ob 3. in pol pozdravil je predsednik kršč. soc. zveze tržaške, g. Debeve, s krasno odičenega odra, ki so ga vrli Dolinčani postavili na javnem trgu, mnogobrojno občinstvo, zahvalivši je za tolištevilno zanimanje. Stali so: sami možki, glava ob glavi tje čez celi trg. — Predstavil je vladnega zastopnika, g. Kregau-a in dež. poslanca dekana Kompare-ta. Slednjič

je dal besedo prvemu govorniku, g. Pirman-u, podpredsedniku »Traške kršč. soc. zveze«.

Gosp. Pirman je v kratko razvil komunistična načela socijalnih demokratov, katerimi uče, da ne treba ni verske, ni politične, ni družinske oblasti. Vse je skupno, tako uče socijalisti: vse je vseh. Pojašnjeval je to krepkimi primeri. V tovarni je delavec, ki danes čisti dimnike, jutri hoče zamenjati delo z tovarniškim inženjerjem; to se mora zgoditi, ker smo vsi za vse in jednaki. Torej danes dimnikar — jutri inženjer; danes kopač — jutri vodja železnične tehnike itd. Socijalizem je navaren redu, ker red je sploh delo, razvrščeno po avtoriteti. Kjer pa ni avtoritete, tam red ni mogoč!

Tako je razlagal g. Pirman in izvajal posledice, ki so človeku pogubonosne; ako se hočemo obvarovati te pogube, držimo se načel vere, ki lepo ureja vsa človeška razmerja. (Dobroklie!)

Za g. Pirmanom je dobil besedo g. Nučič. Govoril je krepko, navdušeno. Dokazoval pogubne posledice socijalističnih nauk, ki razdirajo družino, ki trgajo svete vezi zakona proglaševanjem svobodne ljubezni. Kaj bi bile žene, ako bi se možki poprijeli tega gnusnega načela?! Živeti bi morale kakor — — — — — ne smem reči. Umreti bi morale kakor je umrla pred dnevi Učekarjeva žena! Kakor taki nauki razdirajo družino, razdirajo tudi državo; saj država ni družega, nego ogromna družina. Da so socijalisti res proti državi sami, pokazali so v državnem zboru letos; da so celo proti poglavarju države, imamo dokaz v tem, da so v Budimpešti štirje hoteli izvršiti grozen napad s bombami na mazijsko glavo našega Presvetlega cesarja! Vera pa nas uči, da je zakon od Boga posvečena vez, vez nerazrušljiva, temelj družinskemu življenju. Vera nas uči zvestobo vladarju; zato zakličite z menoj trikratni »živio« našemu milemu cesarju! (Urnebesni »živio« je sledil tem besedam, godba je zasvirala cesarsko himno, katero so vsi poslušali stojé in razkriti!)

Zadnji je govoril veleč. g. dekan in deželni poslanec Kompare. Pred govorom je prosil poslušalec, naj bodo potrpežljivi, ako bode morda nekoliko dolg. On sicer ni še preštudiral evangelistov nove dobe, Marxa, Liebknehta, Bebelja, Engelsa, Dietzgena, vendar pozna kolikor toliko njihove nazore, ki so proti veri in proti narodnosti. Govoril je približno tako-le:

Sto let je prešlo, odkar je francoska revolucija prevrgla stari dotedanji red, red, ki je delil — vsaj v Evropi — ljudi v dva razreda: v razred gospode in sužnjev. Sile in krvjo je francosko ljudstvo pretrgalo spono suženjstva, a v slepoti svoji je potem divjalo preko mej človeškega dostojanstva, do zverinske brutalnosti. Se silo je vojaški cesar Napoleon I. ukrotiti razbrzdane strasti in napravil zunanji red, a misli in novih načel, ki so se porodila v človeških glavah, teh Napoleon ni mogel ugonobiti. Svoboda, svoboda, upilo, pisalo in tiskalo se je na vse strani! Svobodne so misli, svobodno delovanje: ta je edina in prava pot do prave trajne sreče na zemlji. Svobodno od Boga, svobodno vere, svobodno morile bodi človeštvo. To je nauk liberalizma!

Zato je liberalizem zavrgel Boga, vero in pravico; zato se je liberalizem trudil in se trudi še vedno, da bi iztrgal ljudem krščansko vero iz sre. Razum naj se ne pokorí resnicam sv. vere; česar pa sree želi, to naj si človek prilasti, ne oziraje se na verske zapovedi. Mnogo, silno mnogo ljudi je sledilo tem krivim naukom; zavelo jih je nagnjenje po zadovoljevanju svojim strastim — zavel jih je napuh svobodomiselnosti — zaveli so jih potreba kruha, pokvarjenost, nepoznanje verskih resnic, slabo časopisje. Ta nauk se je pojavil in praktično izvrševal v začetku le v viših in bogatejših krogih: v zakonodajstvu, v šolah, v podjetjih, v uradih, v gospodarstvu; povsod se je skušalo uveljaviti načela liberalizma.

Iz liberalizma so se razvijala razna načela in so nastali novi nauki. Med temi je jeden, ki je izvel iz liberalizma vse, tudi najskrajnejše posledice, in to je socijalizem, demokratski socijalizem!

Človek ne more verovati tega, česar ne vidi, ali česar ne razumi! Samo, kar pojnim razumom ali kar občutim z čuti, samo to je res — tako uči socijalizem! — Torej le zemlja je za človeka, drugo vse je nič. Zemlja je raj, kjer je človek začel in dovršil svoj tek. Nauk socijalizma je nadalje:

Rod človeški je le jeden! Bogatin dela z rokami ubožeca, ubožec prebavlja z želodcem bogatina. Vendar pa, zakaj so prihranjene ubožecu le potne kaplje in solze — bogatinu pa veselja in slasti?! Delavec! Onkraj groba je nič, tvojim potom mažeš bogatinu kolesa sreče! Odrzi orodje, dvigni se in zaupij: Stoj, ako smo tukaj, da uživamo, hočem tudi jaz svoj delež!

Ne sme biti razlike stanov, ne oseb, ne imetja; ni treba vere, ni treba držav, ne narodnostne razlike! Svet je vseh ljudi, torej osebne lastnine ne sme biti! Vse, kar je na svetu, je last vseh ljudi v enaki meri! Ti in enaki nauki izvirajo iz liberalizma in ta je vzrok, da se je v tem stoletju (posebno pa v zadnjih 30 letih) popolnoma spremenil položaj človeške družbe! Kak je položaj? (Pride še.)

Politični pregled.

V obrambo pravice slovenskega jezika. Včeraj je bil v Ljubljani shod slovenskih odvetnikov in notarjev. Shod je bil obiskan iz vseh slovenskih pokrajin. Iz Trsta so bili odvetniki dr. Otokar Rybář, dr. Matej Pretner in dr. Gustav Gregorin. V razpravo je posegnil tudi dr. Otokar Rybář. Predsedoval je dr. Josip Sernee. Resolucije so se vsprejele soglasno in značijo energičen odpor proti poskusom višega deželnega sodišča v Gracu, katero bi hotelo vzklati pravice našemu jeziku. Več jutri.

K položaju. Nemški radikalei groze na vsa usta. To je umevno, saj je vsa njih moč v groznjah. Tako preti »Grazer Tagblatt«, da nikdar ne pride do zboljšanja odnosov, dokler bodo v veljavi jezikovne naredbe. Dokler niso odpravljene te poslednje, da naj vlada nikar ne računa ni na nemško-narodno, ni na nemško-napredno stranko.

Komu naj imponira to bahanje, ki je v navskrižju z dogodki?! Ako so nemški naprednjaki res tako neizprosní, kako pa je umeti to, da nemško-liberalna glasila kar kozolec preobračajo od veselja na izjavi liberalnega veleposestva — onega veleposestva, ki se je kar par dni faktično pogajalo z grofom Thunom in izraža v svoji izjavi nado, da se bodo pogajanja nadaljevala?!

Z Dunaja javljajo, da je vlada definitivno opustila misel, da bi sklicala državni zbor že v mesecu avgustu. Pač pa da hoče sklicati parlament v septembru in dati s tem opozicijskim strankam zadnjo priliko, da se poboljšajo. In ako se ne poboljšajo, hoče izvajati neizogibne posledice.

Konferencija v Budimpešti o avtonomnem carinarskem tarifu je minole sobote nadaljevala svoje delo. Govorniki so bili različnih misli. Par govornikov je zagovarjalo samostojni carinarski zakon. Tako tudi člen neodvisne stranke, Komjathy, vendar pa je tudi ta gospod pridodal previdno, da bi želel tudi on, da ne pride do carinarske vojne z Avstrijo. Drugi govorniki so pa naravnost svarili, naj se koncilijantno postopa z Avstrijo. Narodni ekonom Gyeugy pa je rekel naravnost, da bi se britko maščevalo nad Ogersko, ako bi hoteli Ogri tirati pretirano carinarsko-varstveno politiko.

No no. Tudi Madjari ne pogoltnjejo juhe tako vroče, kakor jo kuhajo.

Domače vesti.

Osebna vest. Redarstveni ravnatelj, gosp. vladni svetnik Busich, je odšel na jedenmesečni dopust. Za časa njegove odsotnosti bode vodil redarstveno ravnateljstvo gospod redarstveni svetnik Budin.

Imenovanje. — Poštni konceptni vežbenik Angelj Pojani v Trstu je imenovan poštним konceptistom.

Veselica slovenskih abiturijentov, ki se je vršila včeraj v »Narodnem domu« v Barkovljah, je vspela sijajno. Vdeležba je bila velika iz mesta in okolice. Pričakujemo podrobnejega poročila.

O zadnji seji mestnega sveta tržaškega piše dunajska »Reichswehr«:

»Viva Trieste austriaca! Viva l'Austria!« tako so vsklikali obiskovalci galerije v včerajšnji seji mestnega sveta našim vrlim mestnim očetom. Kolik škandal! V zborovalnici, kjer se kolikor le možno izogibljejo temu, da bi se ni najmanje spominjali, da ima tu zastop avstrijskega mesta

svoja posvetovanja, v tej zborovalnici so si upali priprosti meščani, da so vsikali avstrijskemu Trstu... Toda naš gospod župan ni zastoj na glasu energičnega in hladnokrvnega moža; hitro si je pridobil zopet prisotnosti duha ter je zaukazal, da se galerije izpraznijo. »Viva Trieste austriaca! Viva Francesco Giuseppe!« Ob takih vsikih so se polagoma spraznile galerije...

Potem pripoveduje »Reichswehr« vso zgodovino predloga Dolenčevega in nadaljuje:

Ali za ta nujni predlog so glasovali samo okoličanski slovenski zastopniki. Mestni očetje tržaški so glasovali proti. V seji — kateri so podali komentarja obiskovalci galerije ogorčenimi vsikali »Abbasso Irredenta! Fuori gli traditori!«, je bil navzočen tudi vladni zastopnik vitez Schwarz. Nadejamo se, da je v namestništvem posloju sporočil o zanimivem izvršenju te seje. Bodo-li — končno vendar enkrat — imeli tam toliko energije, da se kakor potrebno postavijo po robu našemu mestnemu svetu?

Za žensko podružnico družbe sv. Cirila in Metoda so darovali gg.: N. N., Ana Abram, Franjo Abram, Marija Dolinar, N. N., K. Dejak, Marija Dejak, L. D., Matilde Šorli, Janez Jesenko, Stari vojak, Kibie po 1 gld.; Marija Bizjak, N. N., mali Ferdinand, Marija Vrtovec, Marija Paučič, Jožek Pepi po 50 nč.; gospa Stefič 30 nč.

Zahvala. Bratovščina sv. Cirila in Metoda zahvaljuje se tem potom vsem, ki so povodom veselice dne 10. t. m. kaj darovali v korist njenega pevskega zbora. Darovali so: N. 10 nvč.; Gorjup 40 nvč., I. Brezovec 20 nvč., A. Švagelj 10 nvč., Zadnik 50 nvč., Hervatin 10 nvč., N. N. 20 nvč., Saksida 20 nvč., Lovrenčič 30 nvč., Vitez 1 gld., veleč. g. Normali 1 gld., Josip Turk 1 gld., Kravos Fran 10 nvč., Družina 10 nvč., Cotar 10 nvč., Miha Baucon 50 nvč., Frank 50 nvč., Brezovec 10 nvč., Zadnik 30 nvč., N. N. 20 nvč., N. N. 50 nvč., Ušaj 10 nvč., Kreševič 10 nvč., Tomo Luxič 50 nvč., Švara 30 nvč., N. N. 30 nvč., veleč. g. prof. Mandić 50 nvč., N. 10 nvč., g. dr. G. Gregorin 80 nvč., N. N. 20 nvč., g. Vlčakar 30 nvč., Vičič 20 nvč., Vodopivec 20 nvč., Škerjane 10 nvč., Ostrovska 10 nvč., Vatovec 20 nvč., Veve 50 nvč., Tomažič 30 nvč., Pirjevec 10 nvč., Jerič 20 nvč., Valenčič 30 nvč., Smrdu 20 nvč., Fabijan 20 nvč., Skedel 50 nvč., Pertot 15 nvč., Gorjup 10 nvč., Purič 40 nvč., veleč. g. župnik sv. Jakobski A. Hrovatin 3 gld., veleč. g. kaplan J. Macarol 1 gld., Babič Anton gld. 2.50. Dobrotniki naj bodo uverjeni, da sleherni najmanjši dar vspodbuja naše pevce k vstrajnosti.

Za družbo sv. »Cirila in Metoda«. — O priliki obnega zbora kons. društva pri sv. M. M. spodnji (sv. Ana) se je nabralo med udi pevskega društva »Slava« in gornjega društva 4 krone 60 st. Na neki drugi zabavi pred časom se je nabralo tudi med »Slavaši« 3 krone 40 st. Za en molek 1 krono.

V spomin pok. Dragiel Cuban! — Iz Barkovelj nam pišejo:

Kratki so dnevi
Na svetu za nas.
Urno nam zgine
Določeni čas.

Zadnji akordi te tužno doneče pesmi so odzveneli od zelenih bregov barkovljanskih tja po širni planjavi sinje Adrije... Vmes so se mešali plakanje in vzdih Tvojih starišev, sorodnikov in tovarišev, ki so izgubile najmilejo prijateljico. In kakor v disakord je odmevalo vmes ropotanje prsti na Tvojo krsto. A na isto krsto so metali prijatelji in znanci cvetja v zadnji pozdrav.

Ah, kako žalosten prizor je bil to! Prizor, ki nam je pretresal dušo. Ta prizor — nepozabna mi Dragiea — je vzbujal v meni spomine na čase, ki se ne povrnejo nikdar več!

Pisoča te vrstice, vidim Te v duhu, kako si nas navduševala za cerkveno in narodno petje, za čitanje knjig in časopisov; kako si sledila vpodbudnim besedam povodje Ražma; kako si ob zadnjih državnozbornih volitvah stiskala pest in grozila tujim neprijateljem in domačim izdajcem; kako si potem nabirala za nesrečne družine zaprtih sobratov!

Vidim Te, kako si se lani o priliki otvorjenja »Narodnega doma«, veselila z nami in solze mi stopajo v oči, ko vidim, da si ravno sedaj, ob obletnici onega pomembnega dne, morala zapustiti nas, ki smo te ljubili.

Tvoj duh plava nad nami! Obljubljam Ti, da ne bomo mirovale, dokler ne uresničimo želje, ki si jih gojila toli goreče: da ustanovimo mešani tamburaški zbor. In ko se bomo veselile prvih glasov iz naše slovanske tamburice, čula nas boš i Ti in se radovala z nami — nad zvezdami!

Tam gori pa se snidemo zopet, saj:

Kar je črna zemlja dala
Vzame črna zemlja spet.

V imenu pevk: Jaroslava.

Javna dela v Trstu. V seji 13. t. m. se je nadaljevala razprava o javnih delih v Trstu.

Za zgradbo vodnjaka na Bovedu v Barkovljah dovoljenih 1200 gl.

Predlog, da se za napeljanje nabrežinske vode na spodnji Boved dovoli 1400 gl. in zgornji Boved 1900 gl., ni bil vsprejet.

Za pokritje potoka ob barkovljanskem pokopališču je bilo dovoljenih 27 tisoč gld. in za poti z Miramara do Proseka 250 gld.

Za prostor za sušenje mrež v Barkovljah, za katero potrebo se je potegoval posebno svetovalec Dollenz, proračunjeni trošek 15 tisoč gold. je bil odbit.

Slovenska šola na Gropadi, in Opčinah, župnišče in vodnjak na Opčinah in vodnjak na Proseku so bilo uvrščene že v program komisije.

Poprava župnišč na Kontovelju in Proseku: odbito.

Za popravo poti s Proseka v Grljan 4000 gl. in napravo poti v kontoveljsko vas 7000 gold. je mestni svet vsprejel na gorko priporočilo svet. Ivana Goriupa.

Za napravo postaje pod sv. Križem je dovoljenih 3000 gl. kakor prispevek južni železnici. 1000 gld. pa naj bi Križani sami nabrali.

Za pot iz Križa do postaje je bilo dovoljenih 2500 gld. S tem je bila zaključena razprava o okoličanskih zahtevah, katere so bile večinoma odbite. Kakor se vidi, je mestni svet dovolil malone le one, o katerih je prevdaril, da bi bile na korist morda še več mestu in gospodi laški, nego okoličanom samim; ako ne takoj, pa pozneje.

Na to se je nadaljevala razprava o delih za mesto.

Za občinsko peč je bilo dovoljenih 30 tisoč goldinarjev.

V razpravi se je oglasil Rasceovich, ki je rekel, da v dobi zadnjih 15 let je dala občina podpore občinskemu gledališču najmanj kakih 300.000 gl. (Op. ured. Vidite, kam povsod grede občinski denarji. Okoličani niti ne vedo, kje je to gledališče) ter je predlagal, naj se potrosi 150.000 gl. za zgradbo ljudskega gledališča. (Ali ni še zadosti pet gledališč, ne glede na razne druge prostore za zabave?) Svet. Venezian je želel, naj se to novo gledališče imenuje »Comedia-Italiana«; ta predlog je bil vsprejet. Proti so bili samo naši.

Potem, ko je svet. Mosconi že omenjal premeščenja velike vojašnice, kar bi stalo več nego milijon gold., je mestni svet razpravljal o proračunu za leto 1899.

Iz e. kr. pripravnice srednjih šol v Rojanu je pristopilo letos 16 učencev v tukajšnji e. kr. viši državni gimnazij, izmed katerih so vsi dobrim vspehom položili izpit in bili sprejeti. Kakor čujemo, prestopi tudi v jeseni še nekaj učencev rečene pripravnice na tukajšnje srednje šole.

Posebim veseljem pozdravljamo ta napredni korak in to tem bolj, ker je med vpisanimi učenci nad polovico mladine iz naše spodnje okolice tržaške. Le tako naprej, mladina naša!

Zajedno pa treba izreči zaslužen priznanje tudi vodstvu pripravnice, ki dosega toli lepih uspehov v poučevanju mladine, da-si mora — takorekoč — še-le tedino orati.

Ako se bode tudi v prihodnje delovalo tako uspešno, potem se je nadejati, da bode v nekoliko letih popolnoma odpravljen jeden najhujih nedostatkov, na katerem trpi naša okolica — pomanjkanje domačega razumnštva!

V Rojanu so praznovali včeraj god cerkvenih patronov sv. Mohorja in Fortunata. Vreme je bilo krasno. Ni čudo torej, da se je v Rojanu nabrala velikanska množica ljudstva našega. Ni pa manjkalo tudi radovednih zijal iz tržaškega geta! Obhod se je vršil, kator običajno, v najlepšem redu. Petje sta izvajali pevsko društvo »Zarja« slovenski in latinski (!) in pa običajni »cerkveni«

peveci, ki pa ne znajo (!) slovenski. Ta dan je bil Rojan lepo praznično oblečen, samo škoda, da je bilo premalo naših trobojnic! Druga leta so na slavaloku koncem drevoreda, plapolale slovenske trobojnice, letos, pa je bil isti brez vsakega narodnega znamenja! Niti v drevoredu nisi zapazil ene same narodne zastave, ako ne poštujemo onih dveh malih, ki sta bili nad vrati vrtu hiše št. 2. Prva narodna zastava je bila, kakor običajno, nad šolskim vrtom sv. Cirila in Metoda, druge na gostilni gosp. Trevna, kjer jih je bilo mnogo različnih velikosti. Lepo je bilo videti ono 19 m. dolgo hrvatsko zastavo, ki je bila nasproti trevnovi gostilni in katero je tudi ta gospod poskrbel. Popoldanska zabava je bila izredno živa, ker sta v Rojanu peli dve vrli pevski društvi, namreč »Zarja« v društveni krčmi in »Kolo« iz Trsta pri gosp. Trevnu. Poslednji je dal napraviti tri krasna »kolesa« umetelnih ognjev, dve v čast sv. Mohoru in Fortunatu eno pa v čast pevskega društvu »Kolo«.

V Rojanu je bilo dokaj drugorodeev, ki so radi poslušali našo krasno pesem in ker smo videli mnogo »zgubljenih« domačinov, ki pa so z navdušenjem ploskali slovenski pesmi, mislimo, da so take zabave jako koristne in priporočamo našim društvom, naj pridno prirejajo take svobodne sestanke, kjer le vidijo, da treba probujati — zaspale Slovence! Nekdo.

V zavodu sv. Nikolaja. Kakor je bilo že objavljeno v tem listu so že potrjena pravila, tega prepotrebnege zavoda in določen je že bil dan obnega zbora. Ker pa je mnogo naših gospa, ki se zanimajo za zavod, odpotovalo iz mesta, morala se je volitev odbora preložiti za mesec september.

Osnovni odbor je torej obvezan, da nadaljuje delo glede osnivanja in uprave zavoda. Ker so pa s to dolžnostjo združene tudi denarne žrtve, posebno za stanovanje, ki se je moralo že najeti, notranjo upravo, tiskovine itd. itd., nadejal se je osnovni odbor, da mu prihite na pomoč rodoljubi in rodoljubkinje širom domovine, ker so bili naprošeni potom pozivov. Žalibože, do sedaj so jih le malo odzvalo, da-si vsakdo pritrja potrebi zavoda.

Obljubljenih ustanovnikov in podpornikov je sicer mnogo, a to ne zadostuje za uresničenje stvari, to tem manje, ker zavod prične svoje delovanje že s 1. septembrom.

Prosijo se torej vsi oni, ki jim je ležeče na stvari in se zanimajo zanjo, da nam prihite na pomoč.

Ker se odbor še ni sestavil, se brani e. kr. pošta izročati pošiljatve, naslovljene na zavod; prosimo torej, naj se iste pošiljajo na ime podpisane.

Marija Škrinjar

Trst, ulica Stadion štev. 19. I. nadstr.

Zavodu sv. Nikolaja sti pristopili gg. Ana Mahnič in M. Perhave kakor podpornici z doneskom po 2 kroni. C. kr. poštni kontrolor Ivan Pogorelec je daroval 4 krone.

„Straža“, pevsko in bralno društvo v Plavljah, priredi, kakor je bilo že objavljeno, dne 31. t. m. narodno veselico z zanimivim vsporedom, katerega objavimo pravočasno. Na tej veselici bode sodelovalo več tamošnjih društev. V slučaju slabega vremena se odnese veselica na dan 14. avgusta t. l. Priporočamo, da se udeleži te veselice veliko bližnjih in oddaljenih prijateljev naše narodne stvari.

Sežanski ženski podružnični družbe sv. »Cirila in Metoda« so darovali: Rodoljubni gospod v Sežani 4 krone; G. Zadnek iz Senožec, gospodičine Karla, Ema, Zvezdoslava Delak iz Štorij po 1 krono, gđe. Drufovka, in G. D. po 60 st.; gosp. Fran Žetko pa 40 st. Hvala.

Posnemanja vredno. Pišejo nam: Dne 10. m. m. se je vršila v Saležu slavnost, kakoršne se ne vidi vsaki dan na kraških tleh. Vrla mladina se je skazala tega dne na posnemanja vreden način. Kupila je namreč za precejšnjo svoto znak našega naroda — divno, veliko trobojnico, ki se je dvignila v nedeljo v prvič na 18 m visokem drogju v zrak. Prvo se je dvignil črno-rumen trak ob sviranju cesarske pesmi, potem pa je vsplapolala ob trikratnih živio-klicih zbrane množice — trobojnica. Med tem je svirala Kriška godba našo divno himno: »Naprej zastava Slave«. Tudi Kriško društvo »Skala« je počastilo Salež svojim posetom. Ubrani glasovi moškega in mešanega zbora so jako ugajali občinstvu.

Primerno, kratko, a jedrnat je govoril mladenci, g. Tance. Povdarjal je posebno dobro voljo

in radodarnost saleške mladine v blag namen, za narodno stvar.

Na to se je vršil ples v popolno zadovoljnost. Vse je bilo veselo in ni je bilo slišati žal-besede. Vsa čast! Le vstrajno naprej pod goslom: Bog in narod!

Opazovalec.

Ustanovljenje brzojavne postaje v Št. Petru pri Gorici. — Dne 16. julija 1898 se je odprla v Št. Petru pri Gorici, političnem okraju Goriskem, nova brzojavna postaja z omejeno dnevno službo, združena s tamošnjim poštnim uradom.

Ustanovljenje brzojavne postaje v Mirni. Dne 16. julija se je odprla v Mirni, političnem okraju Goriskem, nova brzojavna postaja z omejeno dnevno službo, združena s tamošnjim poštnim uradom.

Vipavska železnica. Županstva po vipavski dolini so dobila nastopno obvestilo:

»Visoko e. kr. železniško ministerstvo name-rava uvesti v novjšem času v dopolnitev studijskega gradiva občna tehnična dela za železniško progo od Ajdovščine v Postojno in od Razdrtega na Divačo.

Za izvršitev potrebnih del na planem pridejo inženirski oddelki sredi meseca julija na lice mesta.

Nekaj šolske statistike. Na e. kr. nemških ljudskih šolah v ulici Annunziata in Fontana je bilo lanskega leta 1202 učencev. Italijanov 698, Slovencev 318 in Nemcev samo 201.

V šoli v ulici Fontana je bilo 139 deklic in sicer po narodnosti: 70 Italijank, 26 Slovenk in 43 Nemk.

Pomislino sedaj: koliko je na teh šolah otrok slovenske narodnosti, ki pa niso izkazani kakor Slovenci; koliko jih je po italijanskih ljudskih šolah, koliko jih je v zavodih družbe sv. Cirila in Metoda, pa si naredimo lahko sodbo, da-li je potrebna slovenska ljudska šola v Trstu ali ne potrebna?! Menimo, da te številke govore tako glaseen govor, da so vsa »komisijska poizvedovanja« gola in krvava — ironija.

Velika nesreča. Včeraj popoldne okoli 5. ure so se podali 11-letni Marcelo Pie in še trije njegovi prijatelji kopat v morje blizu »Campo Marzio«. Pie je odplul precej daleč od brega, ravno ko je prišel mimo parnik »Zaule«. Deček se je hotel vrniti na breg a zavirali so ga na tem za parnikom nastali valovi tako močno, da jih ni mogel premoči — in revček je zginil v globino.

Na krik ostalih treh dečkov je res prihitel čuvaj iz kopelji »Fontana« z ladijco. Vrgel se je v vodo in izvlekel dečka. Tudi zdravnik z zdravniške postaje je bil takoj na lieu mesta, toda vsi njegovi naporji so bili zastoj — deček je bil že mrtev. Nesrečni starši, bivajoči v ulici Grado št. 1, so doznali o tej nesreči še le, ko jim je bil sinek že v mrtvašnici pri Sv. Justu.

Požar v gozdu. V občinskem gozdu v Trebčah je nastal včeraj popoldne proti 6. uri požar, ki se je razširil na okoli 400 kvadr. metrov. Telefonično poklicani gasilci iz Trsta imeli so dokaj napornega dela, da so udušili ogenj. Požar je povzročil eden onih navadnih balončkov na špirit, ki je padel v gozd še goreč in zažgal suho travo in listje.

Nagle smrti je umrl včeraj 56-letni krojač Fran Vrabec v ulici Colombo št. 7. Žena ga je videla iti iz sobe v kuhinjo in ko je prišla tjakaj, našla ga je mrtvega na tleh.

Pretep. Neco o polnoči so težaki 34-letni Angel in 54-letni Josip Bomben ter Josip Selan napadli in ranili z nožem 23-letnega Pavla Pignaton, češ, da bi bil rekel jednemu njih »poreo de furlan« in ker ni hotel tega preklicati. Nevarno ranjeni Selan je bil sproveden v bolnišnico, napadovalec pa so bili odvedeni v zapor.

Ogenj na ladiji. — V soboto zjutraj je nastal ogenj na ladiji »Srbija« v morskem kanalu. Škoda je le majhna.

Politijski vesti. — Sinoči ob 8 uri je bil aretiran na fondu Ralli 18-letni voznik Evgen P. iz Trsta, ker je okradel pred 3 tedni Antona M. za jedno srebrno uro z verižico in zlato zaponko v vrednosti 36 gld. Aretiral ga je pol. oficijal Hassek.

Aretiran je bil tudi 26-letni Anton B., ker je na sumu, da je ukradel kmetu Ivanu Pertot na stari Barieri z voziča jopič, vreden 5 gld. 50 kr.

Koledar.

Danes v ponedeljek 18. julija: Miroslav, šk.; Arnold, sp. Jutri v torek 19. julija: Vincencij Pavlanski, sp.

Solnčni: Lunin: Izhod ob 4. uri 1 min. Izhod ob 3. uri 25 min. Zahod » 8. » 10 » Zahod » 7. » 57 »

Ta je 30. teden. Danes je 198. dan tega leta, imamo torej še 167 dni.

Zadnje vesti.

Dunaj 18. Širi se govorica, da naš minister za vnanje stvari, grof Goluchowski, odstopi že v mesecu septembru in da mu bode naslednikom ukupni finančni minister Kallay.

Dunaj 7. Ministerski predsednik grof Thun je povabil na neobvezne pogovore za urejenje jezikovnega vprašanja tudi člene katoliške ljudske stranke d.ra Fuchsa, d.ra Ebenbocha in prelata Karlona. Te konference pričnejo v torek. Tudi baron Chlumetzky je imel daljši razgovor z grofom Thunom.

Praga 18. »Narodny listy« smatrajo položnje jako resnim. Sedaj ni pričakovati več mirnih dni v Avstriji. Bližamo se odločilnemu trenutku.

Carigrad 17. Turška vlada je obnovila svoja prizadevanja v Petrogradu v ta namen, da bi se Armeni, ki so bili zbežali v Kavkaz povodom nemirov, ne vračali domov. Turška vlada opozarja na nevarnost za mir in red, ki bi utegnila nastati po povrnitvi teh begunov.

Pariz 17. Na stanovanju nekega Ducasse, prijatelja znanega polkovnika Piequarta in velikega prijatelja židovskega kapitana Dreyfusa, je policija zaplenila mnogo spisov, ki se tičejo afere Dreyfus.

Pariz 18. Danes je pričel v Versaillesu drugi proces proti pisatelju Zoli. Na razpravo so priveli tudi Piquarta, Esterhazy-ja in gospo Pais. Vse ulice okolo justične palače so obkoljene vojaštvom.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.

		Od for.	do for.
Pižol: Koka	100 K.	—	—
Mandoloni	"	—	—
svetlorudeči	"	—	—
temnorudeči	"	—	—
kanarček	"	—	—
bohinski	"	—	—
beli veliki	"	—	—
" mali	"	8-25	8-50
zeleni dolgi	100 K.	—	—
" okrogli	"	—	—
mešani hrvatski	"	6-75	7-—
štajerski	"	—	—
Maslo fino štajersko	"	—	—
Ječmen , št. 10	"	12-—	—
" 9	"	12-—	75-—
" 8	"	14-—	75-—
Zelje , kranjsko	"	—	—
Repa ,	"	—	—
Krompir , štajerski	"	—	—
Proso , kranjsko	"	10-—	10-25
Leča , kranjska	"	—	—
Špeh	"	60-—	61-—
Mast	"	57-50	58-—
Kava , Mocca	"	146-—	148-—
Ceylon Plant. fina	"	154-—	156-—
Portoriceo	"	155-—	157-—
Guatemala	"	104-—	106-—
San Domingo	"	104-—	105-—
Santos najfinejši	100 K.	90-—	91-—
" srednjefini	"	88-—	89-—
" srednji	"	84-—	85-—
Santos navadni	"	78-—	80-—
Sladkor , Centrifugal I. vrste	"	37-—	37-25
" Centrifugal II. vrste	"	36-50	50-—
Concassé	"	38-—	50-—
v glavah	"	38-25	38-75
razkosani	"	38-75	39-—
Riž , italijanski fini	"	22-50	23-50
italijanski srednji	"	21-25	21-75
Japan, fini	"	—	—
Raugoon, extra	"	15-75	16-—
" I.	"	14-75	15-—
" II.	"	11-50	11-75
Petrolej ruski, v sodih	"	16-—	75-—
v zabojih od 29 klg.	"	6-25	—
Olje , italijansko najfinejši	"	69-—	70-—
italijansko srednjefino	"	62-—	63-—
bombažno amerik.	"	28-50	29-50
Malaga	"	35-—	36-—
Limoni mesinski	zaboj	6-—	8-—
Pomaranče mesinske	"	—	—
Mandeljni dalmatinski	"	—	—
Bari	"	88-—	89-—
Pinjoli	"	78-—	80-—
Rožiči dalmatinski	"	—	—
pulješki	"	12-75	13-—
Smokve pulješke	"	—	—
grške v venci	"	16-75	17-—
Sultanine	"	54-—	57-—
Vamperli	"	30-—	31-—
Cibebe	"	40-—	42-—
Polenovke , srednje velikosti	"	37-—	38-—
" velike	"	34-—	35-—
" male	"	36-—	37-—
Slaniki v velikih sodih	"	—	—
v 1/2 "	"	—	—
Žveplo najfinejši	"	6-20	6-30
Modra galica	"	22-—	22-50

Objava.

Podpisano vodstvo naznanja, da se prihodnje šolsko leto na tukajšnji e. kr. pripravni prične dne 16. septembra t. l. Vsprejemali se bodo, kakor do sedaj, dečki in deklice, dopolnivi 14. leto. O zglasitvi se bode zahtevalo: 1. krstni list, 2. zadnje šolsko spričevalo, 3. zdravniško spričevalo in 3. spričevalo o cepljenju kôz.

Dne 16. julija 1898.

Vodstvo e. kr. pripravnice za učiteljska v Sežani.

Vodja:

Al. Bajec.

Odvetnik

Dr. Josip Abram

je odprl

svojo pisarno v Trstu

v ulici

S. Spiridione št. 3, II. nadstropje.

Nova centralna čevljarnica
v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev
za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

150 hektolitrov
izvrstnega belega vina
ima na prodaj
M. Kristofić v Kopru (Capodistria).

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste

od sloveče originalne znamke

„Styria“ Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.

Glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

„SLOVENKA“

Glasilo

slovenskega ženstva.

Izhaja v Trstu

kakor priloga „Edinosti“ vsako drugo soboto.

Naročnina znaša: Za nenaročnike „Edinosti“ za vse leto 3 gld., za naročnike „Edinosti“ pa 2 gld. — Rokopisi naj se pošiljajo uredništvu „Slovenke“, naročnina pa upravnistvu „Edinosti“, ulica Molin piccolo.

Dolžnost in ponos vsake rodoljubne Slovenke bodi, da je naročena na ta edini leposlovni list našega ženstva ter da ga priporoča o vsaki priliki svojim prijateljicam in znankam. — Slovenke! Delajte na to, da se ta vaš list vspne do zaželjene višine, da se razširi tako, da nijedna hiša ne bode pogrešala tega lista. Vsak uspeh „Slovenke“ bode jasen dokaz za vednosti in napredovanja slovenskega ženstva.